

TOT CE TREBUIE SĂ ȘTII DESPRE

AUREL VLAICU

Cine a fost Aurel Vlaicu?

Aurel Vlaicu a fost inginer, constructor de avioane, inventator și pilot. A fost unul din pionierii aviației românești și mondiale.

DE REȚINUT

Aurel Vlaicu a fost cel care a inventat, construit și pilotat primul avion românesc.

A realizat acest lucru în 1910, în condițiile în care primul zbor propulsat, controlat, cu un aparat mai greu decât aerul a avut loc în 1903, realizat de frații Wright.

Aurel Vlaicu s-a născut în 1882, în satul Bințiș (redenumit Aurel Vlaicu în 1927), lângă Orăștie, în județul Hunedoara, ca fiu al Anei și al mocanului Dumitru Vlaicu.

Înca din copilărie, Aurel Vlaicu era fascinat de tehnică. De aceea, el și fratele său, Ion, măștereau diverse mașinării.

Când au cioplit amândoi din lemn de paltin un fel de telefoane legate între ele cu sârme și având lângă fiecare receptor un clopot, ceilalți copii din sat s-au înghesuit și le-au admirat invenția. Doar Aurel însă hotărâa cine poate participa la jocurile lor tehnice.

Aurel Vlaicu începe cursurile liceale la Orăștie, la liceul care astăzi îi poartă numele. Se mută apoi la Sibiu, la liceul de Stat, unde își ia bacalaureatul în anul 1902.

La Sibiu, la același liceu, învață și Octavian Goga, care îi devine bun prieten.

Tatăl său își dorea să aibă un fiu „cu scaun la cap”, de aceea a făcut mari eforturi pentru ca fiul său să-și poată continua studiile.

Până să plece la studii în Germania, Vlaicu inventase o mică batoză, un telefon, un fel de barcă cu motor și multe alte mașinării care nu se mai văzuseră prin părțile locului.

Urmează cursurile Universităților Tehnice din Budapesta și Munchen, iar în anul 1907 obține diploma de inginer mecanic.

În perioada în care face armata, într-o unitate austro-ungară, se face remarcat prin construcția unui

...

VOI CE CREDEȚI?

a) avion,	b) zmeu,
c) parașută,	d) balon,

(9)

pe care montează un aparat fotografic, reușind astfel să facă fotografii la mare distanță.

După efectuarea stagiului militar se întoarce în Germania unde inventează un nou tip de gramofon.

Se angajează între timp, ca inginer, la fabrica de automobile Opel, având ca obiectiv personal, strângerea de bani pentru construirea aeroplanului său.

La Opel se remarcă prin montarea și reglarea unei mașini cu care reușește să câștige premiul I la un concurs.

Aurel Vlaicu începe să se concentreze din ce în ce mai mult pe invenția sa, aeroplanul mult dorit, pe care refuză să-l cedeze firmei Opel.

DE REȚINUT

Datorită patriotismului, Aurel Vlaicu nu și-a vândut invenția sa altor țări, cu mult mai multe resurse, considerând acest lucru o „problemă de conștiință națională, de dragoste de neam”.

Primul avion

.RO

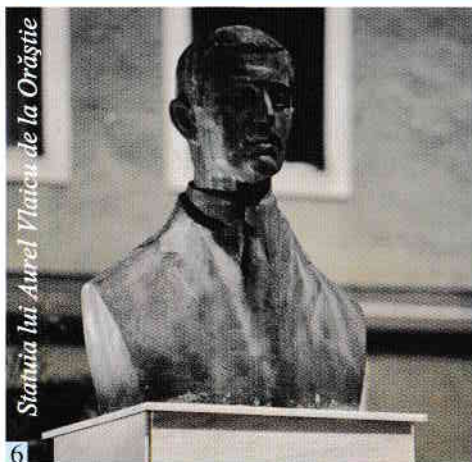
Respect pentru

La sfârșitul anului 1908,
Aurel Vlaicu se întoarce
în comuna natală.
Aici începe construcția
planorului numit
„A. Vlaicu 1909” pe care-l
termină în vara următoare.

DE REȚINUT

Pentru a obține viteza necesară decolării în condiții de siguranță, folosește un atelaj ce avea înhamăți trei cai, o premieră mondială în domeniul aviației.

Statuia lui Aurel Vlaicu de la Orăștie

Referitor la acest moment, Vlaicu povestește cu nostalgie, în articolul „Impresii din văzduh”, apărut în 1911, în revista Flacăra:

„Primul meu aparat era tot din lemn și nu avea motor. Am legat trei cai de el, trei flăcăi au prins a pocni din bice și aparatul s-a ridicat la vreo 15 m înălțime, după ce a alergat câțiva metri pe pământ.

De atunci, de câte ori mă sui în aparat, zbârnâiala motorului mi-aduce aminte de aeroplanul fără motor și dinaintea ochilor fascinația de nemărginirea văzduhului, îmi răsar cei trei flăcăi chiuind și pocnind din bice”.

Avocatul
Romulus Boca, doctor
în drept, fost deputat în
Parlamentul României,
își amintește
de Aurel Vlaicu:

„Vlaicu, deși s-a depărtat încă din fragedă copilărie de satul și din sânul poporului său, cercetând atâtea școli, trăind atâta timp în străinătate, și-a păstrat neștirbită dragostea pentru poporul său. (...) Vlaicu este cu adevărat un ideal demn de urmat pentru tinerii noștri, atât ca zel și străduință neobosită, cât și ca credință și alipire neclintită față de poporul său”.